

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. XLVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

aeri impedimento, quin matrimonium cum illa contrahere possit; nisi prius ea fides Mediolani ab Archiepiscopo, in Diocesi verò à Vicario foraneo sit com probata.

Decretum. XXXIX.

CANONICVS qui in ædiu canonicalium ambitu domicilium habet, in quo honestè habitare potest, in eo habitet, cibum capiat, & dormiat.

Qui non paruerit, pro residente non habeatur; nisi Archiepiscopus facultatem ei concesserit alibi commorandi: sin autem idem in residentium numero nondum est adscriptus, poenam luat Archiepiscopi arbitratu.

Decretum. XL.

QVI dignitatem Canoniciatumve obtinebit, si examine primùm habito is probatus est, & idoneus ad id muneris iudicatus, quod illius dignitatis canonicatusve nomine præstare debet; in capitulum statim adscribatur; adscriptusque residentie fructus, ceteraque emolumenta percipiendi ius assequatur, illo abrogato faciendi per hebdomadam de eo periculi vsu.

Decretum. XLI.

DOMVS quæ diuersis parochialibus subest Ecclesijs, ei parochiali adiudicetur Ecclesiæ, in cuius parochia est ipsius domus ianua, per quam in eam frequentior est ingressus.

Quod si locus in quo est ianua, in vtriusque parochiæ sit finibus; ei subijciatur Parocho, in cuius parochia maior est illius domus pars. si verò domus ipsa eque in vtraque sit parochia, ei parochiali ad dicatur Ecclesiæ, quæ ipsi domui propior esse cognoscatur; nisi Archiepiscopo quandoque aliud decernendum aliqua ratione videbitur.

Decretum. XLII.

QVAE ad certos vsus pios sunt relicta, in alios etiam similes vsus ne conuertantur, ne necessitatis quidem prætextu, etiam si testatoris hæredes ei rei assentiantur; nisi Archiepiscopus re perspecta eam præstiterit facultatem, quæ iu-

re permittente ab eo dari poterit illius permutationis causa.

Decretum. XLIII.

QVAE alicui presbyterorum collegio relicta sunt, vt ab eo pauperibus in eleemosinam erogentur; neque in totum, neque in partem vniuerso illorum conuentui, neque alicui eiusdem consociationis clerico, ne paupertatis quidem prætextu distribuatur, nisi facultate scriptis ab Archiepiscopo impetrata.

Decretum. XLIII.

QVONIAM vsu compertum est, parochos plerosque, Litaniarum, & solennitatis Corporis Domini Nostri Iesu Christi tempore, absque magno suo suorumque Parochianorum incommodo, ad Præposituras in quarum finibus habitant, se conferre non posse, vt priori Concilio diocesano id ab eis faciendum esse statutum fuit: Idcirco vt ijs incommodis de opportuno remedio aliqua ex parte prouideatur, ij tantum parochi illis ipsis diebus ad Præposituras accedent, qui ante decreti illius promulgationem ad eas se tunc conferre solebant; & ij præterea, quibus à Vicario illius regionis singulis annis mandabitur, vt ad eas accedant.

Decretum. XLV.

NE vlla bonorum ecclesiasticorum locatio fiat, ne ad breuissimum quidem tempus, nisi Notarius rogatus de ea locatione instrumentum confecerit. Locator qui contrafecerit, arbitrio Archiepiscopi pleatur.

Decretum. XLVI.

IN eleemosina pro defunctorum officijs distribuenda id omnino obseruetur, vt nemini, qui duas tantummodo Missas, in eadem Ecclesia in qua officia sunt, pro mortuis celebrauerit, tantum detur eleemosinæ, ac si tres Missas ibidem dixisset; etiam si in alia Ecclesia pro anima eius pro quo officia habebuntur, se celebrasse asserat: sed tertia eleemosinæ pars ei subtrahatur, quæ vnicuique tres Missas in eadem Ecclesia tunc celebranda erit.

Eleemo-

In eleemosinam eroganda, ne alteri vsui adiudicentur.

Interpretatio decreti de conueniēdo ad præposituras in litanijs.

Dioc. 2. decre. 13. pag. 338.

Locatio bonorum eccles. sine instrumento ne fiat.

Eleemosina pro defunctorum officijs quomodo distribuenda.

Canonicus in ædib' canonicalibus habitet.

Canonicus approbatus statim fructuum pariticeps sit.

Domus cõis cui parochiæ adiudicanda.

Res ad certos pios vsus relictae ne in alios vsus conuertantur.

Eleemofina autē quæ ipsa officia obeuntibus est distribuenda, in Ecclesia non datur.

Quod si sacerdos, cui ipsius officij onus incumbit, hoc non obseruauerit; ipse duobus mulctetur aureis; quæ multa dimidia eius sit, qui culpam illam Archiepiscopo in vrbe, aut Vicario foraneo in diocesi renunciarit.

Decretum. XLVII.

Si nē distri-
duatur item
qui non in-
terfuerit.

NVLLA eleemofinæ portio officio pro mortuis adscripta ijs clericis sacerdotibus ve detur, qui Matutino, aut Missæ sacro quod pro mortuis fiet, solum interfuerint; sed ea portio ijs tantum distribuatur, qui non per substitutam personam, sed ipsi in toto & matutino officio & in Missæ sacro interfuerint; idq; nisi testatoris voluntate aliud cauetur. Matutino autem & Missæ sacro interfuisse censetur is, qui antequam prima pronuncietur lectio, in officio adfuerit, in eoque præsens perseverauerit vsque in finem Missæ.

Si verò quid fortasse quod differri non patiatur, in aliqua Parochia acciderit, eamque ob causam illius Parochus officio non absoluto discedere cogatur; huic nihil de eleemofina detrahatur, quæ ijs singulis distribui debet, qui toto officio interfuerint.

Pro mortuis autem officium integrum peragatur, ita vt & tres nocturni, quemadmodum ritus postulat, dicantur; & id omne reliquum absoluat, quod ad illius officij rationem pertinet.

Decretum. XLVIII.

Prandii sa-
cerdotibus
funeris cau-
sa ubi paran-
dum.

CVM à defuncti hæredibus vel propinquis parabitur ijs clericis ientaculū prædiumve, qui ad funus ducendum, aut exequias, vel anniuersaria pro mortuis celebranda conuenerint; domi tantummodo eius parochi paretur, in cuius Ecclesia aut parochia officia diuina pro defunctis fuerint absoluta.

Sacerdotibus verò, qui non vocati ad ipsa officia obeunda, vel ad celebrandum pro alicuius diei festi solennitate accesserint, portio nulla detur eleemofinæ illis officijs seu solennitati addictæ; neq; ad ientaculum prædiumve admittantur cæteris clericis paratum.

Decretum. XLIX.

ANIMARVM curator, cuius parochiæ incolæ ad sepulcrum est efferendus, neminem clericum etiam regulare (nisi is vnâ cum Collegio suo sit) superpelliceam latas habens manicas, & vestem ad talos vsque demissam non gerentem, funeri interesse patiatur.

Habitus clericorum in funere.

Decretum. L.

SI ad exequias, funera, aliaque pro mortuis officia in aliqua non parochiali Ecclesia, etiam si collegiata sit, obeunda, alij Sacerdotes sunt accersendi; ad ea in primis vocetur parochus, intra cuius parochiæ limites ipsa est Ecclesia, in qua mortuis officia fiunt.

Parochus ad officium pro mortuis in primis vocetur.

Ei tamen nē maior eleemofinæ portio, detur, quam cæteris singulis sacerdotibus, qui præsentem ministerium suum præstiterint.

Decretum. LI.

PAROCHVS, qui altaris pallium cuiuspiam etiã quauis dignitate prædito, ad funus ducendum, seu ad faciendas exequias commodauerit; suis sumptibus aliud illi simile comparet, quod pro funeribus commodauerat; idq; illius Ecclesiæ sit vnde alterū acceperat. Pallium verò quod funeri aut exequijs faciendis commodatum erit, ad altaris vsum ne amplius adhibeatur, nisi Archiepiscopi concessu.

Pallium altaris nē cuiquam pro funeribus commodetur.

Decretum. LII.

DECRETA quæ mox infra notata sunt, quotannis in Ecclesia, cum frequentissimus populus in Missæ sacro præsens adest, de scripto, sermone tamen vulgari summatim expressa legatur & promulgentur certis ijs infra constitutis diebus.

Index decretorum quæ vulgari sermone certis anni diebus promulganda sunt.

1 Tridentini Concilij Decretum contra eos qui clandestinum matrimonium attentauerint, legatur initio Anni, & Calendis Nouembris.

Sess. 24. de refor. c. 1.

2 Eiusdem Concilij Decretum de ijs qui non soluunt decimas, Calendis Maij, & primo Dominico die Septembris.

Sess. 15. de refor. c. 12.

3 Eiusdem Decretum de vsurpantibus bona & iura ecclesiastica; & pars illa Bullæ die Cœnæ Domini late, quæ est contra

Sess. 22. de refor. c. 21.